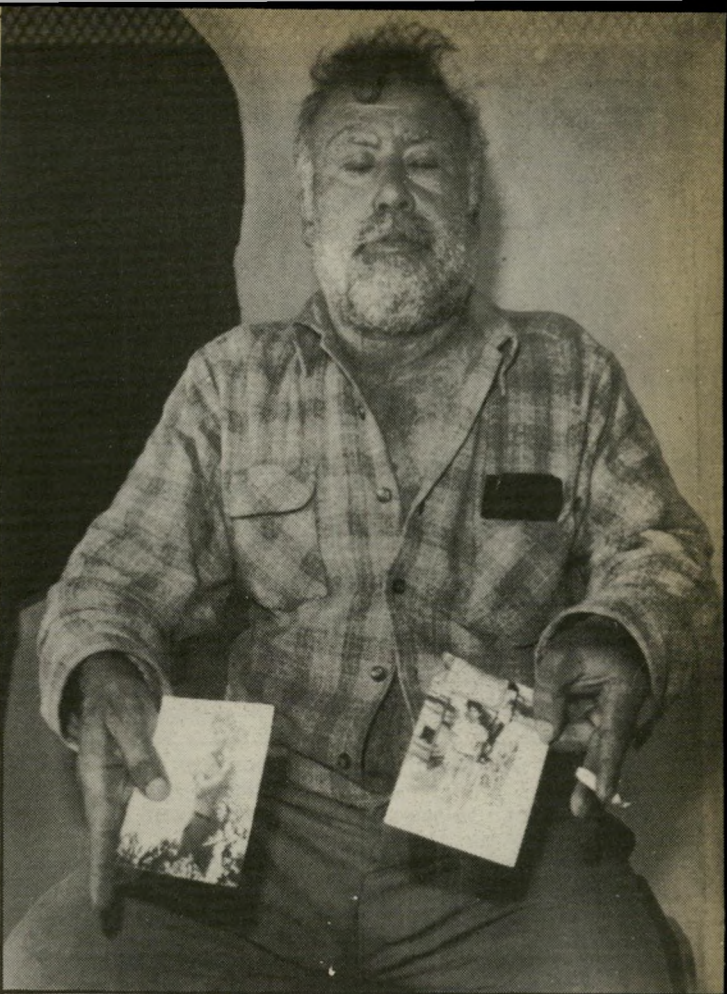

בתדירות. לכסוף נכנעו, היא אומרת. לפני חמש שנים התגיירה. אחרי התקרית הגיעה לביתה. מלאתמרץ, הביאה עימה מהגרס-כניין שהרי זה טיבעם של בתים הרוסים, שהם זקוקים, יותר מכל, לארריכלים ולמהגרסים. כיעילות שהיא זרה לפלסטינים ול-ישראלים כאחד ביצעה מרידות, הגישה הערכת-מחיר. 80 אלף דולר, זוהי עלות תיקון ההריסות. הרו"חות שגרין יזמה מאורגנים ומ-

**יהודים באים לשקם
אח נכר ביתא.
זה לא בשומו.
שרה ליבוביץ
מדווחת**

הוועד המציאו תחבולות, נקטו כשיטות שונות כדי להוליך שולל את הצבא. אלא שאיש מהם לא הצליח להמציא תכסיס כלשהו, מין פעולת-קסם, שתור-ציא את הישראלים מבתיהם למסע מפ-רך של שעותיים אל הכפר הזה. השבוע, אחרי שנהרג בכפר ילד בן 14, כמה ימים לפני שיתחורה של מונירה דאור (האשה מביתא) מהכלא, נדמה היה כי המעורבות הישראלית תגדל, כי רבים יבואו ללקק את פצעי

אביו של הילד ההרוג מראה את תצלומיו שיקרעו אחי לחיכוך

ביתא-למי איכפת?

יזום-הוועד סרוירנטל וילד פצוע מעכשיו לא אנוחו נשפך את בתיהם

סורדים, ממש כמוהו. כך מתואר בהם ביתו של עווד מוחמד יוסוף: ● בית בן קומה אחת במרחק של כחמישה מטרים מבית שפוצץ בצו. ליד הבית פוזרה פסולת מבית שפוצץ. ● אופי הנוק: סדקים בקירות נוש-אים, שער נהרס, שני חלונות ודלת נפגעו. ● רשימת כמויות ומחירים: תיקון סדקים בקירות: 550 דולר. ● יציקת קיר-בטון מסביב לדלת: 150 דולר. ● תיקון דלת-ברזל קיימת: 100 דולר. ● וכך, בקפרונת, עד לסכום של 2155 דולר.

יוס'חופשה, לבושים בכגריי-עבודה, ב-אמת ובתמים רוצים לעזור. ג'ודי גרין, למשל. היא אדריכלית ירושלמית, מתקנת-עולם ניצחית. נול-דה בטקסס, למדה בכרקלי, סייעה לתור-שבי כפר אינדיאני בגואטמלה, עבדה עם מהגרים מכסיקאיים בלוס-אנג'לס. לפני תשע שנים באה לישראל. התי-אהבה בירושלים ונשארה. אחרי שני תיים ביקשה להתגייר, כדי להיות ישר-אלית מושלמת. הבנות הערימה קשיים, מפני שכי-תה בן ה-14 סירבה להתגייר. הם לא אהבו את הרעיון של מיספחה מרר-

הכפר, לנחם את מיספחת הילד ההרוג, לשמות עם מיספחתה של מונירה. לא כך טרה.

מתקנת-עולם ניצחית

בשעת-בוקר מוקדמת מתאסי-פים בתל-אביב. 10 הבטיחו שי-בואו. מגיעים רק חמישה. בירושלים ממתניגים עוד שניים. בביתא מחכים שלושה נוספים. 11 אנשים טובים. אנשי-אקדמיה וב-עלי מיקצועות אקדמיים שוויתרו על

כי בכלל לא שהה בכפר ביום האירוע. האליבי שלו נשמע הגיוני. הוא עוכר כנתניה, כך אמר. באותו יום היה בע-בודה, כנתניה. איש לא האמין לו, מלבד אנשי הווי-עד. בעזרת חושים בלשיים וצירוף פר-טים עקשני מצאו את מעסיקו של העי-צור. השבוע הזומן להעיד בבית-המישי-פט.

אולם את תשומת-הלב הרבה ביותר תפסה רווקא העבודה הגופנית, הסיוע הממשי למישפחות שבתיהן ניווקו או נהרסו.

14 בתים נהרסו. 21 בתים סמוכים ניווקו. אחרים נזקקים קלים, כמעט בל-תימורגשים, כבתים אחרים הנזק כה כבד, עד שיושביהם נאלצו לנטוש חדרים, להצטופף במעט שנשארו. בתחילה הגיעו עשרות ישראלים, נכונים לכל עבודה קשה. כיוני כוסתה התעלה שנכרתה לאורך הכפר, כמו כדי להפרידו מהעולם. אחר-כך נשתלו עציזית, תחת העצים שנעקרו. רבים האמינו כי אכן באו ימי אחווה אמיתית. בצבא היו פחות נלהבים, הערימו מיכשולים. פעם סגרו את הכפר לחי-לוטין, פעם אחרת טילו את המת-נדרבים שהצליחו להיכנס לכפר. אנשי

כבר בבוקר אפשר היה לנחש כי פעילותו היצרנית של הוועד למי-ען ביתא עומדת לפני כישלון. מיספרם של הישראלים הנוסעים לביתא היה מיוערי. בכפר לא חיכו להם כהתרגשות. בעצם, לא חיכו להם כלל. כמתנת-חסד קיבלו עבודה יזומה. אחרי כמה דקות מביכות של פיניו פסולת מבית הרוס, יצאו להפסקה ארוכה. ושוב קיבלו איזושהי עבודת-דחק, ניקוי חצר נירחת שאיש לא חשב אי-פעם לנקותה. אף עבודה זו הגיעה לקיצה במהירות.

כך, מה שהתחיל כסערה גדולה מיד אחרי התקרית בחודש אפריל — שבה נהרגו תושב הכפר ונערות-מתנחלים ונפצעו רומם אלרוני — הסתיים השי-בוע ברממה רקה.

ניסיון לטראנספר

דיר גרדעון סרוירנטל, מרצה לליפלוסופיה של המרע באוניבר-סיטת תל-אביב, היה ממקימי הוועד למען ביתא. למחרת האירוע ניגשת אל מנהיג אחת מתנועות-המחאה ואמרתה לו: צריך לנסוע מהר לביתא כדי למנוע את הריסת הבתים. הוא ענה לי: השי-תגעט? אני לא הולך להגן על רוצחים נתעבים!

התחלנו, כמה אנשים, לחשוב על פעולה כלשהי שתיסיע לכפר. לרעתי היה שם ניסיון, הלכה למעשה, לבצע את רעיון הטראנספר: קודם הורסים בתים, אחר-כך מגלים תושבים ולכסוף מקימים התנחלות על חורבות הכפר. החלטנו שאנחנו לא נסתפק במח-אות ובהפגנות. אנחנו נצא לשטח. נפי-עם על ביחד עם הפלסטינים למענם וכעי-צם גם למעננו.

נכנסנו לכפר עוד כשהיה נתון ב-עוצר. יצרנו קשר עם כמה צעירים ועם מיספחות של נפגעים. מטרת הוועד: מאבק מיספטי וצי-בורי למען הכפר, וסיוע בבניית בתים למישפחות שנתרו בלא קורת-גג. 42 עצורים, 6 מגורשים ו-40 מפר-טרים ממקומות-עבודתם בישראל זר-כים בסיוע של הוועד. אלה מתרגמים, שוכרים עורכי-דין, מבקרים את העי-צורים ומשתתפים בדיוני בית-המישפט — לעיתים בהתלהבות, לעיתים מתוך עייפות ותיסכול. היא פעילותם זו: בעיקבות התקרית נעצרו 20 תושבים. אחד מהם שכ וטען

הישג: מתוך 21 בתים שניווקו הסי-כימה המדינה לשלם את הוצאות תי-קונם של 13 בתים, כסכומים הקרובים להערכותיה של גרין. שמונה תושבים יקבלו בימים אלה את הכספים שהמי-דינה מעניקה להם. חמישה סירבו. את בתיהם של אלה צריך לשפץ. גרין נמרצת מאוד. היא הוגה תוכ-ניות ללא הרף. את חומרי-הבנייה נקי-נה כשכסם. קבלן מקומי יעזור לנו. עכי-שו אנחנו מחפשים טייחים, היא אומ-רת. ביחד נעבוד. צריך למהר, להספיק הכל לפני שיירדו הגשמים.

**ילד
הרוג**
המציאות שונה. אחד מהחמישה שיפץ את ביתו בכוחות עצמו. גרין מתייאשת לרגע, אך מיד מתעשתת. עדיין נותרו ארבעה בתים טעוני-שי-קום. אחד מהם שייך לפלאח בני-שמסה, אחיה של מונירה דאור, ושל הצעיר שנהרג ללידי אלרוני. חדר הגובל ב-בית הרוס ניווק, כמעט נהרס בעצמו. שיכעה חורשים הלפו מאו. חסרונו של

אנשי-הוועד עובדים, בנייהמקום תוהים וכי מדוע שיתחורשו?